

man væsentligt indskrænket sig til at foreslaa Ændringer; hvor praktiske Erfaringer indenfor Valutaadministrationen har begrundet dette, og i saa Henseende henviser man til de Bemærkninger, der er knyttet til de enkelte Paragraffer i det af Udvalget udarbejdede Lovudkast.

Blandt de Spørgsmaal, som Udvalget i særlig Grad har haft sin Opmærksomhed henvendt paa, skal man nævne Spørgsmaalet om Ny-Importører, idet man er bekendt med, at der saavel ud fra almindelige principielle Synspunkter som paa mere konkret Grundlag har gjort sig en stærk Utilfredshed gældende paa dette Omraade. Ifølge den gældende Valutalov gør Valutaraadet Indstilling til Ministeren for Handel, Industri og Søfart om, hvilket samlet Importtal der for de enkelte Varegrupper kan stilles til Raadighed for nye Importører og til Forhøjelse af hidtidige Importtal, samt om Retningslinierne herfor. Den nugældende Regel afløste den i tidligere Love indeholdte mere stive Bestemmelse om, at der for hver Varegruppe kunde stilles indtil 3 pCt. af det Beløb, Fordelingen omfattede, til Raadighed for Ny-Importører.

Den Kritik, der har rejst sig imod den nugældende Praksis, har rettet sig imod det uheldige i, at de unge Forretningsmænd har vanskeligt ved at blive delagtiggjort i den stedfindende Vareindførsel og, hvis de opnaar Anerkendelse som Ny-Importører, sædvanlig kun faar en forholdsvis beskedne Andel i Indførselsmulighederne, medens de »gamle« Importører, som Forholdene har udviklet sig, er kommet til at indtage en privilegeret Stilling paa Grundlag af tidligere dokumenteret Import.

Udvalget er af den Opfattelse, at det bør tilstræbes i Samraad med Erhvervsorganisationerne, hvis Branche- og Personalkendskab paa dette Omraade er af megen Betydning, at faa tilrettelagt Praksis saa tilfredsstillende som muligt. Til Brug ved Udvalgets Overvejelser herom har man paa dette som paa andre Punkter søgt Oplysning om, hvorledes man gaar frem i andre Lande. Udover, at vedkommende Ny-Importør skal være berettiget til at drive Næring efter vedkommende Lands Regler, og udover visse i enkelte Lande givne Regle om, at Størrelsen af den enkelte Ny-Importørs Importret normalt er afhængig af Firmaets Soliditet og de Varer, det ønsker at importere, synes der imidlertid ikke at foreligge nærmere Bestemmelser paa dette Omraade. Det maa formentlig ogsaa erkendes ikke at være hensigtsmæssigt at lovfæste Regler for Anerkendelse af Ny-Importører, naar henses til de forskelligartede Hensyn, som herved maa tages. Ved at fastlægge bestemte Regler i Loven risikeres en Stivhed, som netop paa dette Felt bør undgaaes.

Udvalget mener, at det i Fremtiden bør tilstræbes at anerkende Ny-Importører med større Importtal, fastlagt under Hensyntagen til de gennemsnitlige Importtal indenfor vedkommende Branche. Det maa efter Udvalgets Opfattelse være nødvendigt ved Afgørelsen af Ansøgninger fra Ny-Importører i første Række at have for Øje, at Anerkendelsen bør kunne danne Grundlag for en egentlig Importvirksomhed. Selv om Antallet af anerkendte Ny-Importører som Følge heraf bliver mindre end hidtil, vil det formentlig være rigtigt at søge at skabe et for Udøvelse af virkelig Importvirksomhed rimeligt Importgrundlag for de enkelte Ny-Importører. Udvalget er endvidere af den Opfattelse, at det vil være hensigtsmæssigt lejlighedsvis at underkaste anerkendte Ny-Importørers Anvendelse af Bevillinger en Undersøgelse for at konstatere Bevillingernes Benyttelse, saaledes at Udvidelse af anerkendte Importtal eventuelt kan foretages senere i saadanne Tilfælde, hvor det viser sig, at der er naturligt Grundlag for Oparbejdelse af en Importvirksomhed. Ligesom Ny-Importørspørgsmaalet fortjener betydelig Interesse, har det selvsagt Interesse, at der kan ske Forhøjelse af Importtallene for saadanne »gamle« Importører, hvis Forretningers Udvikling gør det naturligt og ønskeligt, at de faar Mulighed for en forøget direkte